

РЕШЕНИЕ

№ 61

гр. Шумен, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ралица Ив. Хаджииванова

при участието на секретаря Галина Св. Георгиева
в присъствието на прокурора Д. Арк. Д.
като разгледа докладваното от Ралица Ив. Хаджииванова Гражданско дело № 20233600100406 по описа за 2023 година

В молбата си до съда А. Е. С. твърди, че на 02.04.2023г. от 16:50ч. до 18:20ч., в домът му бил извършен обиск, претърсване и изземване от служители на ОД на МВР, на РУ-Шумен, РУ-Нови пазар и РУ-Варна, като никой от полицейските служители не му казал какво точно търсят и за какво се извършва това действие. Явно подаденият срещу му сигнал бил фалшив, защото не било открито нищо от това, което търсели. Претърсен бил и личният му автомобил, който бил паркиран пред блока. В него също не било открито нищо, но свидетели на случващото се станали много съседни предвид това, че било почивен ден и голяма част от тях отивали или се връщали от гласуване. Въпреки, че не било намерено нищо от това, което търсят, за да оправдаят извършването на обиска и претърсването, полицейските служители неоснователно го обвинили, че бил нарушил политическите правата на гражданите, обективирани в чл. 167, ал.2 от НК относно предлагане или даване на имотна облага, с цел склоняване да упражнят изборното си право в полза на определен кандидат или политическа партия на изборите за народни представители, състояли се на 02.04.2023г.. На бюрото в спалнята му били намерени само 2 бр. листи формат А4 с изписани печатно имена, адреси и телефонни номера на клубни членове и червена папка с клубни документи, за които обяснил на полицаите, които извършвали обиска, че от повече от 3 години бил клубен ръководител на партия „ГЕРБ“, отговарял на тези избори за попълването на две секционни избирателни комисии с членове и осигуряване на храна, както и че документите били във връзка с дейността на клубни членове, на включени членове на СИК и резерви. Ищецът сочи също, че на 02.04.2023г. бил задържан за срок от 24 часа в ареста на РУ-Шумен и срещу му било образувано ДП№ 58/2023г. по описа на ОД-

МВР гр. Шумен, вх. № 1420/2023 г. по описа на ШОП, за извършено престъпление по р. III от НК, относно предлагане или даване на имотна облага, с цел склоняване да упражни изборното си право в полза на определен кандидат или политическа партия на изборите за народни представители, състоящи се на 02.04.2023 г.- престъпление по чл. 167, ал.2 от НК, за което законът предвиждал наказание от една до шест години лишаване от свобода, глоба от 10000 лв. до 20000 лв. и лишаване от право да се заема определена държавна или обществена длъжност.

От обиските и задържането му под стража, до прекратяването на производството изминали 2 месеца, които били тежки за него и семейството му. Преживял унижения и ограничения, без вина от негова страна. Близките му не знаели какво става с него и стресът за тях бил голям. Баща му починал преди година и половина и след смъртта му, ищецът се грижел за майка си, която била с влошено здравословно състояние и сестра си, която била астматик по рождение. Ищецът също бил астматик по рождение, получавал припадъци и бил на инхалаторно лечение. Стресът и липсата на инхалаторните помпи, които му били иззети, допълнително влошило здравословното му състояние. Иззет бил и телефонният му апарат, ведно със сим картата. Същият бил приложен към делото като веществено доказателство в продължение на 2 месеца без никакво основание, което наложило да си купи друг и друга карта. Неудобството за ищеца било голямо предвид това, че всички контакти останали в иззетия телефон, а на приятелите и познатите си трябвало да обяснява, какво е наложило смяната на телефонният му номер, което допълнително го поставило в неудобно положение.

След изборите бил уговорил да започна работа във Федерална република Германия при стария си работодател, но образуваното досъдебно производство възпрепятствало заминаването му и за повече от три месеца останал без никакви доходи, които били крайно необходими за издръжката на семейството му, предвид това, че имал и алиментни задължения към сина си, който е ученик.

Доброто му име било уронено в квартала, в който живее и родния му град Шумен, който не бил голям и хората се познавали. Всичко това предизвикало влошаване на здравословното му състояние. Неоснователните обвинения причинили накарняване по изключително брутален начин на човешкото му достойнство и доброто му име. Този емоционален стрес и шок, продължили почти 2 месеца /от задържането му до постановлението за прекратяване на производството/ се отразило трайно негативно върху крепкото му здраве и психиката му и създало психологически дискомфорт в отношенията му с хората. Станал затворен и избягвал контакти. Притеснявал се дали знаят за случилото се.

Предвид изложеното, моли да бъде ангажирана отговорността на Държавата по чл.2 ал.1 т. 3 от ЗОДОВ, като Прокуратурата на Република България бъде осъдена да му заплати обезщетение за причинени му неимуществени вреди в размер на 30 000лв., в резултат на воденото срещу него наказателно преследване за престъпление по чл. 167, ал.2 от НК., ведно със законната лихва считано от 02.04.2023 год. до окончателното изплащане на сумата.

Претендира и присъждане на направените деловодни разноси.

Ответната страна оспорва предадения иск по основание и размер. Ищецът не бил привличан към наказателна отговорност. Не му била налагана мярка за неотклонение, а наказателното производство било приключило още в досъдебната му фаза, в изключително кратък срок. Приложената медицинска документация, касаеща вродено заболяване, очевидно не кореспондирала с извършените действия по разследването. Що се касае до искането за присъждане на законна лихва върху търсеното обезщетение от дата, предхождаща прекратяването на наказателното производство, то същата се явявала неоснователна. Ако искът бъде уважен, то лихва би се дължала най-рано от влизане в сила на постановлението за прекратяване на производството.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в съвкупност, се установи от фактическа страна следното:

На 02.04.2023г., на основание чл.356, ал.3 от НПК започнало бързо производство №58/2023г. по описа на ОДМВР-Шумен по повод съобщение за извършено престъпление от общо характер за това, че на 02.04.2023г. в гр.Шумен дал на другото имотна облага с цел да го склони да упражни изборителното си право в полза на определен кандидат, определена политическа партия-престъпление по чл.167, ал.2 от НК.

На 02.04.2023г., видно от протокол за обиск на лице, бил извършен обиск на А. Е. С.. На същата дата, съгласно заповед за задържане, последният в 16.20ч. бил задържан за срок до 24 часа, като е уведомил при задържането си, че има здравословни проблеми-астма. Поради отпадане необходимостта от задържане С. бил освободен на следващия ден в 14.40ч..

На 02.04.2023г. в хода на разследването възникнала необходимост е било извършено претърсване и изземване в обитавания от С. дом/ от 16.50ч. до 18.00ч., съгласно поколел за претърсване и изземване в неотложни случаи с последващо съдебно одобрение/ , наоходящ се в гр.Ш...., при което били иззети веществени доказателства, вслужително мобилния телефон ведно със сим карта на лицето, както и на лекия му автомобил/ от 18.05ч. до 18..20ч./.

С постановление от 06.04.2023г. на прокурор при ШРП е разпоредено разследването по бързо производство №58/2023г. на ОД на МВР-Шумен, вх.№1420/2023г. по описа на РП-Шумен, водено за престъпление по чл.167, ал.2 от НК да продължи по общия ред като досъдебно производство. С постановление от 26.05.2023г. срокът на разследване по досъдебното производство бил удължен с два месеца, считано от 02.06.2023г..

С постановление от 26.05.2023г. на ответника С. били върнати иззетите при претърсването на 02.04.2023г. веществени доказателства, вслужително и мобилния телефон.

С постановление от 21.07.2023г. наказателното производство по ДП№58/2023г. по описа на ОД на МВР, вх.№1420/2023г. на РП-Шумен, водено за престъпление по чл.167, ал.2 от НК е прекратено., поради липса на престъпление от общ характер- липса на доказателства, че А. Е. С. е извършил престъпление по чл.167, ал.2 от НК,. Постановлението е влязло в законна сила на 11.10.2023г..

По делото е представена рецептурна книжка на хронично болен, от която е видно, че на ищеца периодично са изписвани инхалаторни помпи във връзка със заболяването му.

Представени са и епикриза от Клиника по пневмология и фтизиатрия за проведено от ищеца лечение в периода 14.03.-20.03.2023г., както и такава от МБАЛ-Шумен ЕАД-гр.Шумен за проведено лечение в предхождащ период/26.05.2022г.-01.06-2022г./, от които е видно, че ищецът с диагноза: „Астма с преобладаващ алергичен компонент, лека, персистираща, контролирана“.

Съгласно справка от РУ-Шумен, ОД на МВР-Шумен, по време на задържането, С. е бил настанен в помещение №2 от помещенията за временно задържане, което се намира на партерния етаж в сградата на РУ-Шумен. Същото било за две лица и оборудвано с 2бр. стационарни нара и 1бр. стационарна маса, дюшеци, одеала и чаршафи. В помещението бил наличен свеж въздух, като от южната страна било с метална решетка, граничеща с коридор и стъклен покрив за естествена светлина., като се почиствало и проветрявало ежедневно. Помещенията били оборудвани със санитарно-хигиенни помещения, като задържаното лице не било ограничено от възможността да използва тоалетна, като освен часовете съгласно правилника за вътрешния ред в помещенията/ от 07.00 до 8.00ч. и от 19.30ч. до 20.00ч./, същият е посещавал санитарните помещения и от 09.00ч. до 09.35ч., от 10.20ч. до 10.35ч. Задържаният отказал извършването на медицински преглед, което било отразено в книга за задържаните лица и нямало данни за използване или неизползване на лекарствени средства.

Съгласно показанията на свид.Н.Н./съпруг на сестрата на ищеца/ след задържането, С. му се обадил да съобщи къде се намира. Свидетелят и съпругата му отишли и предупредили майка му, а след това посетили и жилището им, където всички било разхвърлено.. След това занесли на С. храна и инхалатора, тъй като сестра му/която също била с астма/ не знаела дали има в себе си. В полицията не ги пуснали да го видят и оставили нещата да му ги предадат. Освободили ищеца на другия ден следобед и на свидетеля той се сторил отпаднал, притеснен, по-трудно дишал. В този смисъл са и показанията на свид..А.С.а/сестра на ищеца/, която сочи, че в дома обитаван от брат ѝ и майка ѝ, бил извършен обиск. Когато отишли да занесат на брат ѝ храна и инхалатор, отказали да вземат инхалатора. Тя взела за всеки случай резервния си такъв, тъй като не знаела брат ѝ бил ли взел своя. След като го освободили бил много унил, дрехите му миришели лошо, лицето му било изпито. Споделил, че към 1-2ч. през нощта се събуждал, имал кашлица. Помпата не била в него, но когато му се налагало си я поисквал. Притеснението при него било почти месец-два. Даже един месец не излизал от къщи, тъй като хората го гледали с лоши очи. Имало промяна в поведението на брат ѝ от преди задържането. По-притеснен бил, лечението и инхалаторът му били сменени.

Свид.П.М../майка на ищеца/ сочи, че след като се прибрала в дома си на 02.04.2023г., всичко било разхвърляно. Когато го пуснали на следващия ден, ищецът бил с изпито лице, дрехите му миришели ужасно на влага, гледал уплашено. През м.март бил на лечение в Плевенска болница заради астмата си, а след този случай, състоянието му се влошило-пристъпите зачестили, през нощта се задущавал. След това за месец се затворил в къщи.

Наложило се от един инхалатор да премине на друг. Споделил ѝ, че помещението, в което бил задържан, било ужасно, намало прозорец, стените били изцапани с кръв и фекалии. Казал ѝ, че когато предупредил охраната, че е с инхалатор, му отговорили да не вземе често да ходи до тоалетна и да иска инхалатор. Когато му трябвало инхалатор трябвало да чука и тагава му го подавали.

Така установената по-горе фактическа обстановка, налага следните изводи:

Заявена е претенция срещу Прокуратурата на РБългария: Ищецът претендира заплащането на сумата 30 000лв., представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, в резултат на образувано наказателно преследване и предприетите срещу него действия, за престъпление по чл. 167, ал.2 от НК.

Изложените от ищеца фактически обстоятелства, от които произтичат претендираните права и формулирания петитум, дават основание на съда да приеме, че е сезиран с иск за заплащане на неимуществени вреди с правна квалификация чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ.

Съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест, ищецът следва да установи наличието на твърдените действия на съответните органи на прокуратурата, тяхната противоправност, претърпените от него вреди, наличието на причинна връзка между сочените действия и претърпените вреди.

Разпоредбата на чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ дава възможност да бъде ангажирана отговорността на държавата за вредите, причинени на граждани от правозащитните органи/дознание, следствие, прокуратура, съд/ вследствие на незаконно обвинение – ако лицето бъде оправдано или ако образуваното наказателно производство бъде прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или, че извършеното деяние не е престъпление, или поради това, че наказателното производство е образувано след като наказателното преследване е погасено по давност или деянието е амнистирано, а нормата на чл.4 от ЗОДОВ сочи обема на отговорност на държавата -обезщетение се дължи за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо дали са причинени виновно от длъжностното лице, т.е., отговорността на държавата е обективна. Следва да се посочи, че употребеният в ЗОДОВ израз "обвинение в извършване на престъпление" трябва да се тълкува по-специално за нуждите на специалния деликт, а не в тесния му наказателно процесуален смисъл. Когато наказателното производство е образувано срещу определено лице, а впоследствие производството е прекратено поради това, че извършеното деяние не е престъпление, е осъществен съставът на чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ. Лицето, срещу което е образувано наказателно производство търпи вреди от проведеното срещу него наказателно преследване и в случаите, когато производството е прекратено без да му е повдигнато обвинение. В този смисъл е и съдебната практика/ решение №50084 от 30.05.2023г. по гр.д.№ 1961/2022г., III г. о., решение № 353/06.11.2015 г. по гр. дело № 892/2015 г. на IV-то гр. отд. на ВКС, решение № 425/01.12.2015 г. на ВКС по гр. д. № 3143/2015 г., IV г. о., и др./, съобразно която при образувано полицейско /досъдебно/ производство, което е прекратено в следствие, поради това, че деянието не съставлява престъпление е осъществена хипотеза за отговорност на

държавата по чл. 2, т. 2 /сега т. 3/, предл. 2 ЗОДОВ, макар че в това производство не се повдига обвинение по реда на НПК и уличеното лице не се привлича в качеството на обвиняем.

Възникването отговорността на Държавата по чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ е поставено единствено в зависимост от крайния резултат, с който е приключило наказателното преследване. Тя е гаранционна и не се влияе от това чрез кои правозащитни органи Държавата е действала. Последното има значение единствено за процесуалната легитимация на съответния орган да я представлява по исковете за обезщетение. Държавният орган не участва по делото в качеството му на причинител на вредата, нито в качеството му на отговорен за виновните действия на негови служители, а като процесуален субституент на Държавата, чиято отговорност е безвиновна. Съгласно постановките на ТР № 3/22.04.2005г. на, ОСГК на ВКС, прокурорът е държавен орган, който проверява съставлява ли деянието престъпление по смисъла на НК и правилна ли е квалификацията, има ли основание за прекратяване, спиране или разД.е на наказателното производство, събрани ли са доказателства по делото, необходими за разкриване на обективната истина, подкрепя ли се обвинението от доказателствата по делото. Когато ищецът е бил оправдан по повдигнатото срещу него обвинение, цялото предприето срещу него наказателно преследване е неправомерно, включително задържането му, дори то да не е било отменено като незаконосъобразно в хода на наказателното производство. В тези случаи е налице деликтът по чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ и на ищеца се дължи едно глобално обезщетение. Отговорността на Прокуратурата като процесуален субституент на държавата по предявен от пострадалото лице иск по чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ обхваща всички онези вреди, които са търпени от ищеца от момента на образуването наказателно досъдебно производство до окончателното му прекратяване, съответно до признаване за невиновен на лицето.

В случая срещу ищеца на 02.04.2023г. е образувано наказателно производство по реда на бързото производство по повод съобщение за извършено престъпление от общо характер за това, че на 02.04.2023г. в гр.Ш. дал на другото имотна облага с цел да го склони да упражни избиращелното си право в полза на определен кандидат, определена политическа партия-престъпление по чл.167, ал.2 от НК. Същият е бил задържан за срок от 24 часа, извършен е обиск, претърсване и изземване на обитаваното от него жилище и лекия му автомобил, като му е иззет мобилния телефон. С постановление от 06.04.2023г. на прокурор при ШРП е разпоредено разследването по бързо производство №58/2023г. на ОД на МВР-Шумен, вх.№1420/2023г. по описа на РП-Шумен, да продължи по общия ред. С постановление от 26.05.2023г. на ответника С. били върнати иззетите при претърсването на 02.04.2023г. веществени доказателства, включително и мобилния телефон, а с постановление от 21.07.2023г. наказателното производство по ДП№58/2023г. по описа на ОД на МВР, вх.№1420/2023г. на РП-Шумен, водено за престъпление по чл.167, ал.2 от НК било прекратено., поради липса на доказателства, че А. Е. С. е извършил престъпление по чл.167, ал.2 от НК, постановлението е влязло в законна сила на 11.10.2023г..

Както бе посочено по-горе/с оглед възраженията на ответната страна в отговора на

исквата молба/, следва да се посочи, че не е необходимо да има постановление за привличане на обвиняем, за да се счита, че лицето е било обвинено в престъпление, а доколкото на досъдебното производство прокурорът упражнява функциите по ръководство и решаване – арг. чл. 46, ал. 1 НПК, то Прокуратурата носи отговорност за причинени вреди на лице по повод на воденото досъдебно производство срещу него, впоследствие прекратено именно с прокурорски акт. Макар и ищецът да не е посочен изрично като лице срещу което е водено разследване, то от материалите по ДП е безспорно, че именно той е лицето уличено в извършване на престъпление, доколкото именно той е бил задържан, извършено е претърсване на неговия лек автомобил и на неговия дом, иззет е неговият мобилен телефон с назначена техническа експертиза на същия, свидетелите са разпитвани за контактите си с него и пр..

Предвид това и съдът приема, че са налице предпоставките на чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ за възникване отговорността на държавата, представлявана от Прокуратурата на Република България в настоящия случай. Анализът на всички събрани по делото доказателства обосновава несъмнен извод, че ищецът е претърпял неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от воденото срещу него разследване за престъпление, приключило с постановление за прекратяване поради липса на доказателства, че ищецът е извършил престъпление, и че същите подлежат на обезщетяване.

Размерът на обезщетение, което следва да се присъди, се определя по справедливост, съгласно разпоредбата на чл.52 от ЗЗД, като следва да се извърши преценка на конкретно съществуващи обстоятелства - тежестта на престъплението, за което е било повдигнато обвинение /съответно образувано наказателното производство/, продължителността на незаконното наказателно преследване, интензитета на мерките на процесуална принуда, броя и продължителността на извършените с участие на лицето процесуални действия, начинът, по който обвинението се е отразило на пострадалия, с оглед на личността му, начина му на живот, среда, ценностна система, рефлектирало ли е обвинението върху професионалната реализация на пострадалия, на общественото доверие и социалните му контакти, отраженията в личната му емоционална сфера, здравословното му състояние и други.

Безспорно от воденото наказателно производство обичайно следват негативни емоционални изживявания – стрес, страх от осъждане, засягане на достойнството. Нормално е да се приеме, че по време на наказателното производство лицето изпитва неудобства, чувства се притеснено и несигурно, накърнява се и социалното му общуване, уронва се доброто му име. Това се установява и от показанията на разпитаните по делото свидетели.Н.Н., А.С.а, П.М.. - за около месец ищецът спрял да излиза, тревожел се от това, което говорили за него хората, бил умислен, унил, притеснен за около месец-два.

В случая чрез неоснователно упражнената принуда срещу ищеца /задържане за 24 часа/ са били нарушени правото му на лична свобода, засегнати са честта и достойнството му. Бил му е иззет личния мобилен телефон ведно със сим картата, върнати му след месец и двадесет и четири дни, което е свързано с неудобство, както поради липсата на контактите, така и

поради необходимостта от закупуване на ново устройство и свързаните с това обяснения защо е сменен номерът му.

При определя размера на обезщетението следва да се отчете обстоятелството, че в рамките на досъдебното производство са извършени обиск на С., претърсване на дома и на автомобила му, като с оглед часът на провеждане на последните, безспорно действията са станали достояние на съседите.

Същевременно не са установени трайни негативни последици за психическото и физическо състояние на ищеца, предизвикани изключително от образуваното наказателно производство. Ищецът и преди е страдал от астма и действително, стресът е довел до временно влошаване на състоянието му /свид.А.С.а, свид.П.М../, но липсват данни задържането и производството срещу му да се причина за смяна на лечението и инхалатора му. Видно от ангажираните писмени доказателства/извлечение от рецептурна книжка, епикриза/ , смяната на инхалатора предшества задържането му. Не се установи и същият по време на задържането, да е бил лишен от инхалаторна помпа. Установи се, че същата е била иззета при задържането му, но при поискване му е предоставена. Доказателства за противното не бяха събрани по делото.

С оглед на изложеното и съобразявайки целият комплекс от обстоятелства, съдът намира, че за обезщетяването на ищеца за причинените му неимуществени вреди са необходими 2500лв..

При преценка тежестта на подлежащите на обезщетяване неимуществени вреди, съдът съобрази сравнително недългия период и извършените различни процесуални действия по досъдебното производство - в настоящия случай от предприемане на наказателното преследване срещу С. на 02.04.2023г. до постановяване на акта за прекратяване на досъдебното производство на 21.07.2023г. , са изминали по-малко от четири месеца. Т.е., касае се за недълъг период от време, през който обаче последният безспорно е търпял душевен дискомфорт, свързан с постоянна несигурност от изхода на производството, с това, че срещу му се води наказателно производство. Наказателството производство е за едно тежко престъпление по смисъла на закона/чл.93, т.7 от НК/, но предприетите срещу ищеца процесуални действия, не се отличават с особена тежест, по време на производството няма данни да е разпространявана информация за производството срещу него в обществото. В случая е имало ограничаване на правото на свободно движение чрез задържането от органите на МВР,/за непълни 24 часа/, обискиран е, извършено е претърсване в жилището и автомобила му, дал е обяснения само веднъж, по отношение на него не е взимана никаква мярка на процесуална принуда.

Що се касае до условията в ареста по време на задържането му, то такива обстоятелства не са изложени в исковата молба, а и претенцията е за обезщетяване на претърпени от последния вреди срещу Прокуратурата, от незаконосъобразното наказателно преследване срещу му, не и вреди вследствие лошите условия в ареста.

Не се установи с надлежни доказателства и реалната възможност за ищеца да започне работа във ФРГ/Германия и реализира доходи, която единствено с оглед воденото наказателно

преследване да не е осъществена. Липсват каквито и да е доказателства за наличието на такава реална и несъмнена възможност, а и срещу лицето не е взета мярка за принуда. Неполучаването на трудово възнаграждение пък би било основание евентуално за обезщетение на имуществени вреди под формата на порпуснати ползи, каквато претенция не е заявена в настоящото производство. Не се сочат никакви доказателства, че ако срещу лицето не бе предприето соченото преследване, същият е щял да започне работа в Германия и да увеличи имуществото си.

Въз основа на изложеното, съдът счита, че предявеният . против Прокуратурата на Република България иск с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ е основателен и доказан до размер на 2500лв.- обезщетение за неимуществени вреди от образувано наказателно производство за извършване на престъпление по чл.167, ал.2 от НК, като образуваното наказателно производство е било прекратено с постановление за прекратяване на наказателно производство от 21.07.2023г., влязло в сила на 11.10.2023г.. Съдът намира, че тази сума справедливо ще репарира вредите, които ищеца е понесъл от незаконно образуваното досъдебно производство, тъй като предназначението на обезщетението за морални вреди е да поправи претърпяната лична болка и страдания от незаконното наказателно преследване, които са установени по делото, а не да служи за безвъзмездно набавяне на средства. Ето защо, искът следва да се уважи до така установения размер, а в останалата част, до пълния предявен размер от 30 000лв., да се отхвърли.

Съгласно т.4 от ТР№3/22.04.2005г. на ОСГК на ВКС на РБългария, отговорността на държавата за вреди от незаконни действия на правозащитни органи възниква от момента на влизане в сила на постановлението, с което е прекратено образуваното наказателно производство. Или в настоящия случай от 11.10.2023г.. От този момент държавните органи изпадат в забава, дължат лихва върху размера на присъденото обезщетение и започва да тече погасителната давност за реализиране отговорността на държавата. В останалата част, за периода 02.04.2023г. до 10.10.2023г., претенцията за заплащане на лихва за забава се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и съгласно чл.10, ал.3 от ЗОДОВ, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца внесената от последния държавна такса в размер на 10лв.. По делото липсват доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение от страна на ищеца.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Прокуратурата на РБългария, седалище: гр.С... да заплати на А. Е. С. с ЕГН***** от гр.Ш....., на основание чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ, сумата 2500лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, настъпили от образувано наказателно производство за извършване на престъпление по чл.167, ал.2 от НК, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 11.10.2023г. до окончателното й изплащане.

ОТХВЪРЛЯ претенцията за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди и лихва върху него в останалата им част.

ОСЪЖДА Прокуратурата на РБългария, седалище: гр.София, да заплати на А. Е. С. деловодни разноси в размер на 10лв..

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд-гр.Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Шумен: _____